No. 2245 Zaterdag 15 Januari 1927. 44ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

De nooden van Curaçao.

„Het Koloniaal Weekblad" van 18 November l.l. opent een reeks van artikelen onder bovengenoemden titel, waarin veel waars gezegd wordt en veel kostbare wenken voor het algemeen belang gegeven worden. Men zou die artikelenreeks een negatieve film kunnen noemen van het economisch en sociaal leven op Curaçao, een film van wat Curaçao *niet is* en *niet bezit*, en wat toch door de zorgen van het Bestuur te bereiken is. Vele partijen die lichtend moesten zijn verkeeren nog in duisternis. En daarin moet verandering komen en kan verandering komen, mits het Bestuur de verbeterde finantieele omstandigheden zal weten te benutten.

Het moge vreemd klinken, in dezen tijd van economischen opbloei onzer kolonie, — nu zoo menigeen zich Curaçao denkt „als het West-indische gewest waar nu alles goed gaat", „een gelukkig land" zooals de Surinaamsche briefschrijver in het K. W. het gelieft te noemen, — het moge vreemd klinken, in dezen tijd van *„nooden"* te spreken.

En toch zijn wij het met schrijver eens dat er op velerlei gebied niet alleen van achterstand, maar nog veel meer van achterlijkheid sprake is, en dat er „periculum in mora" is, om de verbeterde finantieele omstandigheden niet onbenut te laten, maar ze te „helpen bestendigen" en er „blijvende voordeelen uit te trekken", en daardoor de volkskracht te verhoogen, niet alleen in materieelen, maar ook in moreelen zin. Ofschoon schrijver zijn beschouwingen bepaalt tot de Benedenwindsche eilanden, en in de eerste plaats het hoofdeiland Curaçao, is hij toch ook omtrent de toekomst der Bovenwindsche eilanden alles behalve pessimistisch gestemd.

„En wat de Bovenwindsche eilanden betreft", zoo schrijft hij, „is het nauwelijks denkbaar dat niet op den duur partij zou worden getrokken, met het oog op de brandstofvoorziening der schepen, en wie weet voor welke andere doeleinden, van deze natuurlijke pleisterplaatsen op de groote zeewegen tusschen N. W. Europa en de Landengte van Panama, tusschen de Noordelijke havens der Ver. Staten en Zuid-Amerika, Zuid-Afrika enz. Wanneer de internationale scheepvaart eenmaal naar dergelijke pleisterplaatsen zal omzien, of de aardolie-industrie behoefte zal gaan voelen aan stapelplaatsen op de hooger bedoelde routes, hetzij voor de afzet van bunkerolie voor schepen, hetzij voor den export harer Caraibische producten, dan zijn Nederl. St. Martin en St. Eustatius geografisch niet minder gunstig gelegen dan de Amerikaansche eilanden Porto-Rico en St. Thomas."

Wanneer wij wederom tot Curaçao terugkeeren, dan is wel het eerste en voornaamste probleem, dat een afdoende oplossing eischt, hierin gelegen, dat de breede laag der bevolking, die „plotseling en buiten eigen toedoen in het genot is gekomen van veel betere levensvoorwaarden", zich aan dien nieuwen toestand wete aan te passen en er ook voor de verre toekomst profijt uit wete te trekken.

Want, zegt schrijver, „de olierijkdom van het Maracaibo-gebied zal eenmaal uitgeput raken, en misschien behoort een onaangename verrassing te dien opzichte tot de denkbare gevallen.

„Ernstiger is het gevaar dat in Venezuela een tweede Guzman Blanco zou kunnen opstaan en dat door preferentieele tariefmaatregelen het raffineeren buiten de republiek van op haar territoir gewonnen aardolie onmogelijk zou worden gemaakt.

Daarvoor zou in de eerste plaats een gunstig gelegen diepzee-haven op Venezolaansch grondgebied vereischt worden, en in eenige Amerikaansche tijdschriften werd verleden jaar reeds de mogelijkheid besproken van het vestigen eener zoodanige haven aan de lijzijde van het schiereiland Paraguaná."

Moet met het oog daarop, vraagt schrijver, ten aanzien van Curaçao worden volhard bij de politiek van karigheid en afzijdigheid, welke reeds zoolang heeft gegolden?

„Wij zouden zeggen van neen; veeleer moet het ijzer gesmeed terwijl het heet is, en thans nu een economische opbloei van het eiland Curaçao is ingetreden, is het bij uitstek de geschikte tijd om te doen wat er gedaan kan worden tot opheffing ook in andere opzichten en het doen verdwijnen van een toestand van achterlijkheid, welke al te lang afbreuk gedaan heeft aan Nederland's naam van Koloniale mogenheid."

„En aan de pessimisten kan worden tegengeworpen, dat alle deskundigen groote verwachtingen hebben van de verdere ontwikkelling der aardolie-productie in Venezuela, dat bij het vooraanstaande bedrijf, dat thans Curaçao „on the map" heeft gebracht, niet alleen groote Nederlandsche, maar zeer groote Britsche belangen zijn betrokken, en dat Nederland met Venezuela op den besten voet staat.

„Verder dat een bevolking die niet maar een kortere of langere periode van grooteren welstand heeft doorgemaakt, maar daarbij tevens gewonnen heeft aan innerlijke kracht, veel beter in staat zal zijn om zich zelf nieuwe bronnen van bestaan te scheppen, wanneer de ouden zullen opdrogen.

„In ieder geval is het onafwijsbare eisch, dat die bevolking door hare overheden worde geleid bij de keuze van nieuwe levensbehoeften, welke noodwendig uit de verbeterde bestaansvoorwaarden moeten voortvloeien."

Eerst als het volk tegelijk met den stoffelijken vooruitgang groeit aan innerlijke kracht, zal die stoffelijke welvaart ten zegen zijn. Om dat te bereiken, is noodig de inspanning van alle krachten, het te werk stellen van alle beschikbare energie, van particulieren, zoowel als van het Bestuur.

Onze Telefoon.

I.

De volgende week op 23 Januari loopt de concessie van onze oude telefoon af en treedt de nieuwe landstelefoon in werking. Reeds van Maandag a.s. af worden de abonné's gedurende een paar uur per dag in de gelegenheid gesteld van de nieuwe telefoon gebruik te maken.

Iedereen kan zich dan van het groote verschil en van de radicale verbetering overtuigen. Tevens kunnen dan nog mogelijke kleine defecten ontdekt en hersteld worden voor de nieuwe organisatie definitief in werking treedt.

Het verschil tusschen de nieuwe en de oude telefoon is even groot als tusschen een ouderwetsch petroleumpitje en een electrische booglamp.

Nu geen sprake meer van plotselinge afbreking van de verbinding, geen storende verwarring meer met andere gesprekken. Alles komt helder en duidelijk over, alsof men de opgeroepen persoon aan de overzijde der tafel vlak tegenover zich heeft. Een horloge aan de microfoon opgehangen hoort de andere abonné op 1 of 2 K.M. afstand duidelijk hoorbaar tikken.

Het is een verbetering waarmee iedereen tevreden zal zijn, en die zonder twijfel spoedig het aantal abonné's op belangrijke wijze zal doen toenemen.

Natuurlijk moeten ook de abonné's zich aan den nieuwen staat van zaken gewoon maken. De teloonjuffrouwen kunnen en mogen zich niet meer leenen om allerlei boodschappen over te brengen, b.v. een dokter te zoeken, een auto te bestellen, naar de gezondheid van een zieke te informeeren, te vragen of de boot al binnen is, of de brug open of dicht is, enz.

Dat gaat niet. De geregelde dienst moet daar onder lijden.

De abonné's krijgen allemaal een telefoongids, waarin de namen der aangeslotenen met hun resp. *nummer* staan opgeteekend. Alleen DAT NUMMER moet worden opgebeld.

Namen der abonné's zijn op het telefoonkantoor onbekend en kunnen dus ook niet beantwoord worden.

Het groote verschil en voordeel van de nieuwe inrichting boven de oude is, dat de *nieuwe* een *onder*grondsche aanleg heeft en de oude een *boven*grondsch dradennet had, en dat bij de nieuwe telefoon elke abonné door *twee* draden met de centrale, vroeger slechts door *één* draad en de aardverbinding aangesloten was, wat op zich zelf reeds het hooren van andere gesprekken mogelijk maakte, terwijl het liggen en slaan en raken van de draden naast en tegen elkaar over de geheele lijn deze verwarring nog meer in de hand werkte. Als men de dradenbundels ziet, die zonder eenige isolatie bij de oude centrale bij elkaar kwamen, begrijpt men terstond, dat het eene absolute onmogelijkheid was de verschillende gesprekken gescheiden te houden.

Nu komen nog alleen van uit het huis van elken abonné twee draden, die direct naar den nabij gelegen telefoonpaal gespannen zijn.

De rest van het dradennet ligt, elke draad volkomen geïsoleerd, in looden kabels (elk van 100 paar draden) samengebundeld in den grond, waar het, aan geen beschadiging onderhevig, veilig ligt opgeborgen en van waar het eerst in de centrale, nog steeds in dezelfde kabels te voorschijn komt en elke draad afzonderlijk zijn aansluiting vindt op de verbindingstafel, onder het bereik van de telefoonjuffrouw.

Een bezoek aan de telefooncentrale is werkelijk interessant. De leek zal er van verbazing zijn handen in elkaar slaan, als hij die massa's dradenbundels ziet en zich afvragen, wie ter wereld in staat is daaruit wijs te worden. Bij nader onderzoek zal hij ontwaren, dat bovendien de draad van elke abonné nog in 7 andere dunne draden is uitgesponnen, die vastgesoldeerd zijn aan micr[illegible] electrische schel, stroomleiding, semafleider enz. Doch [illegible] voo[illegible] leek een hopeloozen rommel en [illegible] winkel lijkt, is voor den vakman [illegible] geen raadsel, dat op een oplo[illegible] wacht.

Een vakman ziet hier met geno[illegible] het beste en meest moderne mate[illegible] van de grootste fabrieken ter wer[illegible] op dit gebied: van de KELLOGG *Switc[illegible] board & Supply Cy* Chicago, van [illegible] *Western Electric Cy* en van de Zwee[illegible]sche ERICSON te Stockholm, welk[illegible] laatste tegenwoordig reeds een eigen filiaal-fabriek heeft in Holland te Gilsen-Rijen bij Breda.

Als men de toestellen met automatische aansluiting uitzondert, (die men in Holland alleen nog maar in enkele groote steden met meer dan 40 duizend abonnés vindt, en voor Curaçao met zijn 3 á 400 aansluitingen geheel ongeschikt zijn), dan heeft onze stad op 't oogenblik de meest moderne en degelijkste telefooninrichting gekregen, die er bestaat en waarover voortaan met evenveel lof zal gesproken worden, als het over de oude klachten bij stroomen geregend heeft.

Hoe ingewikkeld en verward er alles voor een leek ook uitziet, toch werkt deze nieuwe centrale veel eenvoudiger als de oude concessie.

Een hulpcentrale, zooals tot nu bestond naast de politiewacht aan de Waterkant van Otrabanda, is nu geheel uitgeschakeld. De oude telefoon had een personeel van 12 telefonisten. De nieuwe kan het werk af met 6 juffrouwen, waarvan 2 des morgens, 2 des middags de toestellen bedienen, terwijl 2 elkander elken nacht afwisselen.

De stroom voor het dradennet wordt geleverd, nu nog door 4 droge batterijen, de volgende week door 4 natte Edison-elementen van 6 volts gelijkstroom, die door een eenvoudig toestel wordt getransformeerd tot 50 volts wisselstroom.

Na het inwerkingtreden van de nieuwe regeling blijft de Heer SCALÉ, onder wiens deskundige leiding de geheele nieuwe aanleg tot stand kwam, nog 3 weken hier, om het personeel goed in te werken en nog mogelijke defecten te herstellen.

Het praatje, dat ons hier oude afgedankte telefoontoestellen van Indië zijn thuis gestuurd, is een fabeltje, dat alleen hierop gebaseerd is, dat deze toestellen een vergeefsche reis naar Oost-Indië gemaakt hebben, omdat ze een onderdeel vormden van één groote bestelling van 10.000 toestellen voor Java bestemd en speciaal voor de tropen gebouwd, doch om die reden tegen 30 fl per stuk goedkooper konden geleverd worden.

Het is wel opmerkelijk, dat de oude concessie na 30 jaar bestaan juist ten einde liep in het jaar, dat we het gouden feest vierden van de *uitvinding* van de telefoon.

Als we zien welke moeilijke kinderjaren d[illegible]vinding heeft doorge[illegible]aakt, [illegible]holpen, en onvol[illegible]aakt d[illegible] in den beginne was, [illegible]eldigde ontwikkeling [illegible] de[illegible]ordigen tijd kwam, nu [illegible] ee[illegible]ar element is geworden [illegible] i[illegible]enwereld, dan moeten [illegible] o[illegible]erwonderen, dat Cura[illegible]vlug bij is geweest, dat [illegible]ktoestel aan te schaffen. [illegible]nden keer vertellen we [illegible] bijzonderheden over de [illegible]n de eerste kinderjaren [illegible]foon.

[illegible]kking van den wereldbond der vrijmetselaars.

Nederland heeft zich afgescheiden.

HET ANTI-CHRISTELIJK STREVEN.

Nieuws over de vrijmetselarij.

Vorige maand was het juist vijf jaar geleden, dat in Zwitserland op voordracht van zeventien kopstukken der vrijmetselarij een internationale unie gevormd is. De beteekenis van deze gebeurtenis is voor het Italiaansche tijdschrift der Jesuieten „La Civilta Cattolica" een aanleiding geworden om eens een terugblik te werpen op de vóórgeschiedenis van de internationale vrijmetselaars-bonden en hare ontwikkeling in de eerste vijf jaren van haar bestaan. De Italiaansche pers heeft bijzonder haar aandacht gewijd aan de verschillende publicaties der „Civilta Cattolica". Daarom schijnt het ook ons niet kwaad het een en ander eens nader te belichten, temeer daar in zooveel landen en ook in ons land van de vrijmetselarij over het algemeen weinig wordt geweten. Het is van zelf sprekend. dat een zoo degelijk tijdschrift als de „Civilta Cattolica" iedere reden tot tegenspraak en overdrijving mijdt.

Naar de eenheid....

Vijf jaren zijn verstreken, sinds voor de eerste maal *Eduard Quartier-la-Tente* — die vroeger Protestantsch godgeleerde was aan de Universiteit van Neuchâtel — zijn werken in dienst der vrijmetselarij bekroond zag, toen hij namelijk de beide groote takken der vrijmetselarij, de Romaansche en de Angel-Saksische, heeft weten te verbinden in één internationale Unie, die haar zetel althans voorloopig, zou houden te Neuchâtel, doch om grooteren invloed op den volkenbond te krijgen zich genoodzaakt zag naar Genève te trekken.

Het verschil tusschen Engelschen en Franschen

De moeilijkheden, die Quartier la Tente, om dit doel te bereiken, heeft moeten overwinnen, zijn groot geweest. De *Angel-Saksische* vrijmetselarij aan wier hoofd de groote loge van Engeland staat, werd in Engeland op protestantschen bodem geboren, en droeg steeds dit calvinistisch stempel. De Romaansche vrijmetselarij daarentegen stond onder leiding van Frankrijk en opende al heel spoedig haar poorten voor godloochenaars en twijfelaars als een Voltaire. Diderot en Montesquieu. Lage vijandschap en vervolgingsgeest ten opzichte van de Katholieke Kerk en het christelijk geloof was haar devies. Wel is waar gelukte het *Blanchet* in 1848 nog eenmaal het „Groot Oosten" van Frankrijk er toe te bewegen de statuten van de Fransche vrijmetselarij te herzien en van iederen vrijmetselaar te eischen, dat zij zouden aannemen het bestaan van een God en de onsterfelijkheid der ziel.

De scheuring

De stap wordt door de Romaansche vrijmetselaars van tegenwoordig beschouwd als een ketterij en een ongehoorde dwaling. Met het oog hierop verbood de loge van Engeland aan alle leden, die onder haar bescherming stonden, zich in verbinding te stellen met de Romaansche bonden, daar zij juist wilde vasthouden aan het bestaan van een God. De groote geschilpunten tusschen de Angel-Saksische loge en de Fransche zijn de volgende: *Het geloof aan één God*, aan de *opstanding van het leven*, een *eeuwig hiernamaals*, en het aannemen van den *Bijbel*. Weliswaar is de internationale Unie in 1921 niet gestrand op deze groote geschilpunten, doch reeds vrij spoedig is door haar een nieuwe onheilspellende scheuring tusschen beide partijen der vrijmetselaars tot stand gekomen.

Wie was Quartier-la-Tente?

Interessant blijft de persoonlijkheid van den grondlegger der internationale Unie *Quartier la Tente*, die in Januari van het voorvorig jaar gestorven is. Aanvankelijk was hij protestantsch predikant en later kreeg hij een leerstoel aan de Universiteit van Neuchâtel. Zijn opvolger in de internationale vrijmetselaars-Unie Reverchon, de grootmeester der Zwitsersche loge „Alpina" teekent hem als een man die een ontzaglijke haat had tegen alles, wat op godsdienst geleek en die dan ook zoo verregaand ongeloovig was, dat men dezen leerling van Voltaire zeker niet tot de gematigden moet rekenen. Zijn gedachten en gevoelens komen zeer goed uit in een tijdschrift, „Bulletin" genaamd, dat hij had uitgegeven ter voorbereiding van de internationale Unie, waarin Quartier la Tente een onverzoenlijken haat aan den dag legt ten opzichte van den Katholieken godsdienst en den Paus van Rome.

Een tijdelijke Unie

Wel teekenend is het, dat Quartier

la Tente zelf de internationale Unie der vrijmetselaars noemt „de belichaming van de afgemeene vrijmetselaarsgedachte." Werkelijk scheen een tijd lang zijn persoonlijkheid in staat te zijn, de groote kloof tusschen de beide partijen te overbruggen. En zoo is dan ook door bemiddeling van de groote loge van New-York, die gedurende den oorlog steeds getracht heeft de beide partijen der vrijmetselarij te vereenigen, Quartier la Tente er in geslaagd om in October 1921 de internationale Unie te doen geboren worden. *Het internationale congres* is het gewichtigste orgaan in de geheele vrijmetselaarsbeweging. In den partijraad werden op dit eerste congres gekozen de grootmeester van de groote loge van New-York, alsmede die van Frankrijk, België en Holland. Het invloedrijkste ambt in de Unie is dat van *grootkanselier*, hij staat weliswaar onder toezicht van het congres en den uitvoerenden raad, maar in werkelijkheid geeft hij toch de lijn aan, die de verschillende bonden hebben te volgen.

In 1923 werd het tweede congres te Brussel gehouden, daar waren o. a. vertegenwoordigd België, Italië, Frankrijk, Portugal, Turkije en Holland, vervolgens de groote loges van Frankrijk, Weenen, Luxemburg, Spanje, Bulgarije, Zwitserland, Nürnberg, Chili, Columbia, Joego-Slavië, Venezuela, New York en de Philipijnen. Hongarije, Panama, Portorico, Tsjecho-Slowakië en San Salvador behoorden nog tot de aspirantleden.

„Wij hebben niets met God te maken"

Aanvankelijk is het den president van de „Groot loge" van New-York gelukt met behulp van de Nederlandsche vrijmetselarij de bepalingen van 1921 vaster te leggen, hetgeen voor de Romaansche loge een nederlaag zou beteekenen. Een hunner afgevaardigden wist echter op het congres van Brussel zijn tegenstander den Amerikaan *Scudder* te verslaan met te zeggen „Laten wij de kwestie „God" laten rusten, daar hebben wij ten slotte niets mee te maken." Dit had weer ten gevolge dat de „groot loge" van New York zich niet liet vertegenwoordigen op het tweede Brusselsche Congres in 1924 — waar 21 vrijmetselaarsmachten aanwezig waren — maar in plaats daarvan zond zij een telegram, waarin zij haar lidmaatschap in de internationale Unie opzegde. Dit was voorzeker een zware slag voor de Unie, daar Amerika haar steeds met geld had gesteund.

In October 1925 heeft men getracht de Angel-Saksische vrijmetselarij wederom voor de internationale Unie te winnen, maar het zal wel een *illusie* blijven om alle 26 zoogenaamde vrijmetselaarsmachten in één Unie te vereenigen.

Het ledental der loge?

De Unie omvat ongeveer 1269 loges met 140.330 leden. Het „grootoosten" van Italië telt slechts 25.000 vrijmetselaars, en in *Mexico* maar 20.000 leden; de laatsten willen den baas spelen, op 'n allergruwelijkste manier over 20 millioen inwoners! Doordat de „groot loge" van New York zich terug getrokken heeft, is het aantal loges met 922 verminderd, waardoor 299.000 leden voor de Unie verloren zijn gegaan.

Nederland geen lid der Unie

Tenslotte is ook Nederland uit de Unie getrokken, hetgeen voor de Fransche en Belgische broeders des te smartelijk was, daar ze in de Hollandsche vrijmetselarij een overbrugging meenden te zien tusschen de Angelsaksische en de Romaansche vrijmetselarij.

Zoo is dus de wereldbond een eigenaardig fiasco geworden, wel een bewijs dat de beheersching van de gansche wereld der Fransch-Belgische loges niet al te best afgaat, terwijl overigens de macht der driepuntbroeders toch niet zoo groot is als ze zelf willen doen relooven. De kracht der vrijmetselarij bestaat echter slechts in de vrees voor hen die.... er bang voor zijn.

INGEZONDEN.

PASTOOR M. DE GROEN

SABA

1911 22 December 1926.

Heden is het vijftien jaar geleden dat Pastoor M. de Groen op Saba voor 't eerst voet aan wal zette. Weinig had hij toen vermoed, dat in de jaren die volgen zouden, een onverbreekbare band van verknochtheid zou ontstaan tusschen hem en de goedige Rots, een band, die met de jaren steeds hechter werd en zijn naam van dien van Saba onafscheidbaar maakte.

Gedurende deze ambtsperiode op Saba heeft Pastoor de Groen zich in menig opzicht zeer verdienstelijk gemaakt. Hij liet zich kennen als een voorbeeldige Herder, die onvermoeid en onversaagd, dag en nacht, over zijn kudde waakte en met steeds toenemende liefde zijn zware taak vervulde. Inderdaad, zware taak! Want eenieder die Saba kent en bekend is met de moeilijke plaatselijke toestanden, zal wel dadelijk willen toegeven, dat een Pastoor, die drie kerken heeft te bedienen op verschillende punten van het eiland, een alles behalve benijdenswaardig baantje heeft. Het werk van feitelijk twee pastoors heeft hij nu al jaren alleen verricht, zonder dat deze overvloed aan werk eenigerwijze het hem kenmerkend goed humeur beïnvloedde! Steeds lachend en opgewekt neemt hij een straal van geluk overal met zich mee.

„Father de Groen", zooals hij hier algemeen genoemd wordt, is in den waren zin des woords een „vader" geweest, voor zijn parochianen niet alleen, maar ook voor anderen die niet tot zijn kudde behooren. Steeds met den besten wil bezield jegens anderen, ten allen tijde bereid anderen te helpen en van raad te dienen heeft hij voor zich die liefde verworven, die een goed, oprecht en plichtgetrouw Lid van de Maatschappij in eere toekomt. Daarom is het feit van zijn 15-jarig verblijf op Saba den Sabanen niet onverschillig. Eenieder verheugt zich over dit blijde feit en viert in stilte feest met den waardigen Pastoor de Groen.

Moge het pastoor de Groen gegeven zijn, in gezondheid, nog tientallen van jaren in zijn nuttig opofferend werk op Saba werkzaam blijven!

Berichten uit de Kolonie.

Curaçao-bunk[illegible]

Naar aanleiding va[illegible]cht dat de schepen der *New[illegible] Shipping Co. Ltd.* onze hav[illegible] me[illegible] zullen aandoen, als zoude[illegible] C[illegible]lon beter te recht kun[illegible]enen wij dat 't goed en dienst[illegible] zi[illegible] er op te wijzen, dat onze [illegible] prachtig leent om te bu[illegible] grootste schepen,- getuigen [illegible] der *Transatlantique* en de toeristenbooten, die telken [illegible] grooter aantal onze haven bezoek[illegible] kunnen er veilig binnenkomen.

Bovendien biedt de Ca[illegible] reeds nu, en veel meer no[illegible] over enkele maanden geheel modern en up-to-date geoutilleerd zal zijn een prachtige gelegenheid om te bunkeren.

Dat de reden van het wegblijven der New-Zealand-liners zou zijn, dat ze te Colon beter te recht kunnen, kunnen wij nauwelijk aannemen.

De ontsnapte gevangenen.

De twee gevangenen, wier ontsnapping wij verleden week meldden, zijn te Venezuela in de val geloopen en gepakt.

De Venezolaan Villalobos is aldaar gevangen gezet, omdat hij er nog een oude schuld met het gerecht te vereffenen had. De Spanjaard wordt naar hier gebracht om hier zijn tijd uit te zitten.

De „Georgetown".

Naar wij uit officieele bron vernomen hebben, heeft na het vergaan van de *Ina Vanterpool*, het Bestuur met den eigenaar van de *Georgetown* een contract aangegaan voor drie maanden, ingaande 1 Nov. l.l. In tusschentijd zijn door het Bestuur pogingen aangewend om een maandelijksche stoomverbinding tusschen Curaçao en de Bovenwindsche eilanden tot stand te brengen.

Daarvoor richtte het Bestuur zich tot de Directie van de *Koninklijke West-Indische Maildienst* en de *Hornlijn*, welke vrijwel de eenige maatschappijen zijn, voor wie het mogelijk zou zijn die verbinding te onderhouden. De pogingen leverden echter geen resultaat op. De K. W. I. M. verklaarde dat 't voor haar niet mogelijk was, terwijl de Horn-lijn voorloopig er niet op kon ingaan.

Vooralsnog zal de *Georgetown* den dienst met de Bovenwindsche eilanden blijven waarnemen, totdat het aan het Bestuur gelukt zal zijn een betere verbinding tot stand te brengen.

De Isla-vloot.

Dit jaar zal de de Isla-vloot wederom met drie nieuwe tankers, ieder van 2300 ton, vermeerderd worden.

De eerste tanker zal hier aankomen midden Augustus, de tweede eind Augustus en de derde eind September.

SS. Baralt.

Den 5den dezer vertrok het S. S. *Baralt* van de Koninklijke West-Indische Maildienst van hier naar Maracaibo. Den volgenden dag ontving de Hoofdagent alhier van het Agentschap te Maracaibo bericht, dat het schip op een zich onder water bevindend wrak gestooten had en ruim I water maakte. Men vermoedt dat 't wrak was van de „Don Alberto" die ongeveer een jaar of zes geleden daar ter plaatse vergaan is.

Ten einde zinken te voorkomen, heeft de Gezagvoerder het schip aan de binnenzijde van het eiland Zapara op strand gezet. Later ontving de Hoofdagent alhier bericht dat ruim II eveneens water maakte. Het agentschap te Maracaibo zond intusschen de noodige lichters om de lading te lossen, terwijl de passagiers door een snelvarende motorboot van boord gehaald en naar Maracaibo werden gebracht.

Ofschoon de eerste berichten ten aanzien van het behoud van het schip zeer pessimistisch luidden bleek later dat alle hoop om het schip nog te redden niet behoefde te worden opgegeven.

De bemanning verkeert geheel buiten gevaar, daar het eiland Zapara zich zeer dicht bij San Carlos bevindt, waar een motorboot gestationneerd is, zoodat hiermede een voortdurend contact met den wal verkregen is.

Donderdagmorgen mochten wij van den Hoofdagent alhier het verblijdende bericht ontvangen, dat het schip Woensdag te Maracaibo is aangekomen en vandaar zoo spoedig mogelijk naar Curaçao zal terugkeeren.

Wij wenschen de Maatschappij en kapitein Scholl geluk met het behoud van het stoomschip.

Ontwerp-verordening.

Z. E. de Gouverneur heeft bij den Kol. Raad ingediend een Ontwerp-verordening omtrent de te betalen som voor sommige dienstverrichtingen van ambtenaren van den Burgerlijke stand buiten de gewone kantooruren en in een particulier huis.

Wanneer de dienstverrichting plaats heeft vóór 8 uur 's morgens en na 4 uur 's namiddags, of op Zondag en wettelijk erkende feestdagen is ten bate van 's Landskas de som van fl. 25 verschuldigd, voor het opmaken van een akte van huwelijksaangifte, van een toestemming tot een huwelijk of van een tot erkenning van natuurlijke kinderen, als mede voor het voltrekken van een huwelijk. Voor eerstgenoemde verrichtingen verleenen de [illegible]aren hunne medewerking niet d[illegible] buitengewone omstandigheden. [illegible] het v[illegible]ekken van een hu[illegible] in een bijzonder huis is even[illegible]ten bate der armen de som van [illegible]verschuldigd. Bij gebleken on[illegible]ogen zijn de verrichtingen kos[illegible]s. Volgens P. B. 1926 No 56 was [illegible] verschuldigde bedrag fl, 6 per [illegible]enstverrichting waarvan de helft aan [illegible]n ambtenaar werd uitgekeerd. Re[illegible]n van dit ontwerp-verordening is, [illegible]lgens de Memorie van Toelichting, [illegible]et toenemend aantal aanvragen tot voltrekking van huwelijken na kantoortijd, vooral des avonds, en de daarmee gepaard gaande luxe.

Goede maatregel.

De firma *S. E, L. Maduro & Sons*, agenten der Red. D. Line, maken bekend dat van af den 9den dezer, alle goederen voor Otrabanda op de kade der *Red, D. Line* zelve worden afgegeven. Deze maatregel is begonnen met de „Maracaibo" en er is een aparte regeling met de Donane voor getroffen. Voorzeker een maatregel zeer in 't voordeel van onzen handel.

Nieuwe telefoon.

De heer D. MOLENKAMP, Directeur van den Landsradio en Telefoondienst, maakt bekend dat vanaf Maandag 17 Januari a.s. de abonnés voor proef van de nieuwe telefoon gebruik kunnen maken, van 9 tot 11 uur v.m. en van 2 tot 4 uur n.m.

Men make echter geen gebruik meer van namen, zooals vroeger, maar van de telefoonnummers. Eveneens wordt men verzocht niet terug te bellen, wanneer men wordt opgebeld, doch alleen af te bellen, zoodra het gesprek is geëindigd. Bijaldien de telefoon niet goed werkt, zende men ten spoedigste reclame's aan het telefoonkantoor.

Koloniale Raad.

Zitting op Maandag, den 17n. Januari 1927, des avonds te 8 uur.

Te behandelen onderwerpen:

1. *Ingekomen stukken.*
2. *Verkiezingen van candidaten ter voordracht voor de vervulling van de te ontstane vacatures door periodieke aftreding in Mei a.s. van de heeren Dr. W. Ch. de la Try Ellis, B. E. van der Veen Zeppenfeldt en R. F. Muskus.*

Willemstad, den 11n. Januari 1927.

De wnd. Griffier van den Raad,

J. G. STATIUS MULLER.

Oproeping.

Zij, die in aanmerking wenschen te komen voor de betrekking van tijdelijken agent van politie tweede klasse, worden uitgenoodigd zich persoonlijk aan de hoofdwacht van politie in de Willemstad alhier bij den Commissaris van politie aan te melden, 's morgens van 8½ tot 9½ uur en 's namiddags van 4 tot 5 uur.

Het aan de betrekking verbonden inkomen bedraagt **f. 1080.—** *'s jaars.*

Zij, die niet kunnen lezen of schrijven, komen niet in aanmerking. Kennis van de Nederlandsche taal strekt tot aanbeveling.

Curaçao, den 12n. Januari 1926.

De Procureur-generaal,

1—4 *J. B. GORSIRA.*

Regen.

De eerste twee weken van Januari gaf de regenmeter op het St. Thomas-College een regenval aan van 52.2 m m

De K-XIII.

Bij aankomst in Ned.-Indië.

BATAVIA, 13 December. (ANETA). De K-XIII arriveerde Zaterdag te Sabang.

SOERABAJA, 13 December. (ANETA). De K XIII is hedenmorgen alhier gearriveerd en feestelijk ontvangen. De vlootvoogd hield een toespraak en reikte de volgende decoraties uit:

Luitenant ter zee 1e kl., commandant K XIII L. G. L. van der Kun, officier in de orde van Oranje-Nassau; luit. ter zee 2e kl. J. J. L. Willinge en den officier van den Marinestoomvaartdienst 2e kl. C. van der Linde, ridders in de orde van Oranje-Nassau.

Eere-medaille: Oranje-Nassau in goud: torpedist-majoor W. C. Thijssen; in zilver: sergeant-machinist F. J. de la Fonteijns; in brons; korporaal-constabel P. van den Heuvel, korporaal-machinist 2e kl. O. W. Hen, korporaal-kok F. P. Reinderts en matroos 1e kl. G. P. Monshouwer.

Aan ir. dr. F. A. Vening Meinesz werd de onderscheiding van officier in de Oranje-Nassau-orde verleend.

Het Haagsche Aneta-kantoor teekent hierbij aan, dat de minister van Marine commandant, etat-major en bemanning van de K XIII telegrafisch zijn gelukwenschen bij de behouden aankomst in Ned.-Indië heeft aangeboden.

Maduro's Bank.

Onzen beleefden dank aan de *Maduro's Bank* voor de toegezonden balans, die een schitterend bewijs is, hoe genoemde Bank in de 10 jaren van haar bestaan is vooruitgegaan.

Tevens een schitterend bewijs hoe zij het vertrouwen geniet van het volk van Curaçao.

Onze gelukwenschen en beste wenschen voor haren gestagen bloei en vooruitgang.

In dank ontvangen

een kalender van de *Hamburg-Amerika Lijn*, van de *General Trading Corporation*, New-York, Agent de heer *J. E. Mauricio*, een mooien kalender van den *Alg. Import Boekhandel J. W. F. Sluyter*, en van *Tielman & Dros* Agenten *Mensing en Co.*

Ontwerp-Salarisverhooging.
Memorie van Antwoord.

Z. E. de Gouverneur zegt niet eerder te hebben kunnen antwoorden, daar hij het oordeel van den Minister moest inwinnen omtrent het toekennen van duurtebijslag aan den Apost. Vicaris en R. K. Geestelijken van den 2den rang.

Bij den Minister bestaat geen bezwaar, *alle* leden van den Raad schijnen het te wenschen. Daarom is het Z. E. een voorrecht daaraan gevolg te kunnen geven.

Zoo zal er geen ambtenaar meer zijn in Curaçaoschen dienst, die geen duurtebijslag heeft.

Wat Dir. van Openb. Gezondheidsdienst betreft, het volgende.

Daar de functionaris geen particuliere praktijk mag uitoefenen, oordeelt het Bestuur fl 12.000 niet overdreven.

Om aan de bezwaren van den Raad te gemoet te komen, werd 28 Juli l.l. fl 10.008 voorgesteld.

Intusschen heeft Z. E. voor een tijdelijke waarneming zich de diensten kunnen verzekeren van Dr. Henriquez, tegen een organiek salaris van fl 7 008.

Het gerucht dat aan dezen een persoonlijke toelage van fl 1.800 zou zijn toegekend is van elken grond ontbloot.

Het aanstellen van een afzonderlijken bacterioloog naast een Directeur van O. G. zal Z. E. overwegen, wanneer de Kol. Raad door het beschikbaar stellen van de noodige credieten, de mogelijkheid van verwezenlijking opent.

Bij Z. E. bestond het voornemen de verhooging reeds over 1926 toe te kennen, n.l. met ingang van 1 Juli, wanneer nog vóór het einde van 1926 de positieverbetering haar beslag had gekregen. Daar echter de openbare behandeling nog moet plaats hebben en de zekerheid ontbreekt hoe de eindbeslissing zal uitvallen, kon Z. E. aan zijn bedoeling geen gevolg geven.

Nederland's geschenk aan New York.

Onze consul-generaal te New York heeft officieel aan de stad New York aangeboden de monumentale vlaggestok, waarvoor het Comité New York 1926 gelden heeft bijeengebracht en die is opgericht ter herinnering aan de stichting van de stad New York door Nederlanders, driehonder jaar geleden.

De stalen vlaggestok, welke 73 voet hoog is, heeft een 5 meter hoog piedestal van graniet, waarop aan de voorzijde een Hollander, die Manhattam Island van een Indiaan koopt. Op de zijkanten staan inscripties en de achterzijde geeft een voorstelling van Manhattam Island in de 17e eeuw. Het geheel is ontworpen en uitgevoerd door den beeldhouwer H. A. van den Eynde te Heemstede, onder wiens persoonlijke leiding het te New York is opgesteld in Battery Park, naast het Agnarium aan den Hudson.

Bij de onthulling was ook aanwezig de Amerikaansche gezant bij het Nederlandsche Hof, Richard M. Tobin, namens de regeering der Ver. Staten.

Krankzinnig verklaard.

De Hollandsche werkman B. die verleden week Pater Koenen aanviel en verwondde, is, na eerst door den Procureur Generaal op vrije voeten te zijn gesteld, Zaterdagavond naar het krankzinnigengesticht gebracht.

Stroom.

In de laatste dagen staat er een vrij sterke stroom in den mond onzer haven, zoodat twee schepen, de *Maracaibo* en de *Saint Rafael* maar met moeite binnen kwamen en de *Consul Horn* geheel den Woensdagmorgen heeft vastgezeten. Ten slotte gelukte het de *Samson*, sleepboot van de Isla, hem los te krijgen. Toch kunnen we moeilijk aannemen dat alleen de stroom hier schuld is, daar veel grootere schepen, zooals de *Alkmaar* e.a. zonder moeite en zonder eenig ongeval binnenkwamen.

MUZIEKUITVOERING

OP 'T BRIONPLEIN

Zondag, 16 Januari 1927. 's Avonds van 7.30 tot 9 u.

PROGRAMMA

1. *LES COMMENÇANTS,* — *Pas Redoublé,* — *Doublevé.*
2. *POTPOURRI No. 4* — *G. Renaud,*
3. *RADIANCE,* — *Valse,* — *M. I. H. Kessels.*
4. *I. O. Z. MARSCH,* — *P. J. Oomes.*
5. *LA SENSIBLE,* — *Polka,* — *G. Nucci.*
6. *POTPOURRI No. 5* — *G. Renaud.*
7. *HET VAANDEL VAN ROCOURT,* — *Pas Redoublé,* — *I. Witter.*
8. *SEMPER ALLEGRI,* — *Valser,* — *G. Nucci.*
9. *LENTEZANG,* — *Pas Redoublé,* — *M. J. H. Kessels.*
10. *WIEN NEERLANDSCH BLOED,*

CHRYSLER IS NAMED BRITISH IDEAL CAR.

Replies to Motor Magazine Indicated Tremendous European Popularity of Chrysler Product.

The tremendous popularity of Chrysler cars in the British Isles is indicated in the replies to a recent columnar questionnaire conducted by "Motor" an English automobile magazine for the ideal car to meet the definite driving conditions in Great Britain imposed by this magazine.

A very high percentage of the replies single out the Chrysler "70" because i'ts perfomance, as quoted by one writer combined:

„A speed range of 5 to 70 miles an hour, easy gear change, quiet operation, beauty of appearance, good braking facilities, and substantial comfort."

The concurrence of opinion of the majority of readers that an American-made car best suited English requirements is of striking significance. Especially is this unusual in view of the very determined stand taken by British manufacturers and their supporters to popularize British-made cars ahead of all foreign makes. English literature carries stamps requesting Britons to „Buy British Goods", while newspapers and other means are utilized in this determined effort to stop the inroads of American-made products. That the Chrysler was singled out from all other is proof of its outstanding favor abroad.

Lieut Col. A. F. Richardson, an ardent English motorist, incorporated the following in his description of his „Ideal Car":

„In April of 1925, I was iooking for a car with the same requirements, so I bought a six cilinder Chrysler. It filed every requirement and is the best I have owned in 15 years, regardless of price or nationality". This Army Officer indicated that no English-made car would provide the advantages which are to be secured in the Chrysler any where near its price in England.

Another English motorist prepared the following for his discription of the ideal car:

„I suggest the Chrisler two seater („Roadster") at is answers most exactly the requirements raised. The speed of 5 to 7 miles an hour in top („high gear") is unquestionably obtained, and the acceleration is the best I now. Springing is excelent, while the hydraulic four-wheel brakes are very powerful. Steering aese is excelent and the car holds the road at any speed.

„I am not, as a rule, an advocate of American cars, and I am intirely desinterested in the Chrysler, but I have had one now for a jear and I must admit it is an exception. It has done 12,500 miles and I have not had to spend anything on repairs; but for being decarbonized once, it has never been touched, and runs as smoothly as ever. There is no question, I think, but that these cars are really good and will last forever."

Mr. J. R. L. Gildowny in the same issue of „Motor" declared:

„Taking all the requirements into consideration, I should say that the Chrysler would be the best choice since it has those exceptionally good bra[illegible]nd acceleration."

[illegible]enced at the Olimpia Show recently concluded in London, Britis[illegible]cturers are attempting to stem the trend of popular favor tow[illegible]ican-made cars with six new models displayed at the Show w[illegible]to compete directly with automobiles made in the United Sta[illegible]policy of urging Britsch people to by the use of special stamps [illegible] pieces. Despite this propaganda urging the use of British-[illegible]ds, Chrysler continues to be the most popular American-made [illegible]gland where it is said to represent the ideal conception of qua[illegible]ort, and fine appearance at low price.

BUITENLAND.

ENGELAND EN NEDERLAND.

Chamberlain bespreekt onze nationale geschiedenis.

Chamberlain, de Engelsche minister van Buitenlandsche Zaken, was de gast van de Anglo Batavian Society te Londen, die in 1920 gesticht is voor de bevordering van een goede verstandhouding tusschen het Engelsche en de Nederlandsche volk. Voorzitter was de graaf van Albemarle en onder de gasten waren de gravin van Albemarle, graaf Buxton, burggraaf Finlay, de Nederlandsche gezant, de Nederlandsche consul, de Nederlandsche gezantschapssecretaris, sir Derek en lady Keppel, en Smit, de hooge commissaris in Zuid-Afrika.

Bij het beantwoorden van den voorzitter, die op zijn gezondheid had gedronken, zei Chamberlain:

Zouden wij twee landen kunnen vinden, wier geschiedenis meer met elkaar verweven is geweest dan Nederland en Engeland, toen de grootste bladzijden in onze nationale geschiedenis werden geschreven door den koning, dien wij van overzee hebben verwelkomd? (Toejuichingen). En thans, zelfs thans, weet ik niet, of een deel van de buitenlandsche politiek van Engeland zijn inspiratie niet ontleent aan den Haag, aan den tempel des vredes, die daar is opgericht, aan het hooge hof, dat zijn zetel daar heeft of zelfs aan het groote dominion van Zuid-Afrika, dat vrij en gelijk met alle leden van het Britsche gemeenebest zit in den raad van het Rijk en helpt de politiek daarvan te vormen en zijn eenheid te verkondigen. En zeker is het dat onze verwanten en anderen, die roemruchte namen van denzelfden oorsprong dragen, tot ons spreken van eenige van de edelste tradities van onze geschiedenis en eenige van de grootste bladzijden van ons nationale leven.

Ik kom van een groote internationale vergadering. Wij hebben daar alles volbracht, wat ik hoopte, toen ik Londen verliet. Het is een stap in de goede richting en zoolang wij langzaam maar zeker in de goede richting gaan, doen wij goed werk. En er schuilt evenveel gevaar in ons te veel te vragen als in te weinig te verwachten. Ik kom van iedere vergadering van den Raad met meer vertrouwen in wat de Bond is en wat de Bond zal worden, als hij verstandig handelt en geen taak boven zijn kracht op zich neemt.

Chamberlain eindigde met iets te zeggen van wat de Nederlanders hebben gedaan op het gebied van onderzoekingsreizen, als zeelieden, en voor het internationale recht.

Burggraaf Finlay dronk op „Nederland en zijn koloniën."

Prof. Treub antwoordde. Smit dronk op de Anglo Batavian Society, waarop Sir Walter Townley en Rutgers antwoordden.

DE KERKVERVOLGING IN MEXICO.

Het begin der kerkvervolging

in dit ongelukkige land wordt door Eber Cole Byam, een bekend Amerikaansch vrijmetselaar en geschiedschrijver zijner loge, gevonden in gebeurtenissen, die 70 jaar geleden plaats hadden en waarin zijn eigen land — de Ver. Staten — een zeer voorname rol speelden.

„In 1857, schrijft hij, namen de Mexicaansche radicalen een radicale grondwet aan, in een Conventie, hoofdzakelijk samengesteld uit radicale legeraanvoerders en steunend op een militaire minderheid. De pogingen om deze constitutie door te voeren, dreven de ongewapende meerderheid tot een zoo stormachtig protest, dat de radicale partijleider Juarez uit het land moest vluchten. Door de Amerikaansche marine gesteund, kon Juarez naar Mexico terugkeeren om zijn land de wet voor te schrijven en de confiscatie der katholieke scholen, colleges, hospitalen en andere instellingen van openbaar nut door te voeren. In hun vertwijfeling zochten de verdrukte Mexicanen redding van den ondergang in buitenlandsche interventie. Opnieuw kwamen de Ver. Staten tusschenbeide en hielpen de radicalen met onbeperkte leveringen van wapenen en ammunitie. Deze mildheid maakte de volledige overwinning der radicalen en den totalen ondergang en verarming van het land mogelijk."

Diaz, die van 1877-81 en van 1884-1911 president was, hoewel vrijmetselaar, had toch zooveel gezond verstand, dat hij religieuzen uit den vreemde te hulp riep om het onderwijs op hooger peil te brengen; doch hij werd verdrongen door Madero, die de petroleumtrust achter zich had. In 1914 kwam Carranza, de vader van de laatste en schandelijkste constitutie, aan 't bewind en wel met de hulp van Wilson's regeering. De zgn. idealistische president Wilson erkende den bandiet Carranza, die hem echter al spoedig den rug toekeerde.

— Over de onderhandelingen, die de erkenning van Carranza's regeering door de Ver. Staten in 1915 voorafgingen, zijn onlangs verschillende bijzonderheden gepubliceerd, die de belangstelling der Katholieken verdienen.

Na de gewelddaden van 't Mexicaansch gouvernement tegen Amerikaansche burgers en eigendommen, heeft de Staatssecretaris der V. S. toen herhaalde diplomatieke protesten ingediend, die tot verzoening leidden. Alvorens de Amerikaansche regeering echter haar definitieve erkenning verleende, vroeg zij rechtstreeks aan 't Mexicaansche gouvernement, hoe dit dacht te handelen met de Katholieke Kerk in Mexico. Het daardoor uitgelokte antwoord is bekend als „de belofte van Aredondo", naar den onderteekenaar. Het luidde aldus:

„Waarde heer Lansing. — In antwoord op de vraag van Uwe Exc... heb ik de eer te zeggen, dat aangezien de bedoeling van 't Gouvernement is, den vrede te herstellen binnen orde en wet, opdat alle bewoners van Mexico, inboorlingen en vreemdelingen, gelijkelijk de weldaden van ware gerechtigheid mogen genieten en daarom zich ervoor interesseeren om 't Gouvernement te steunen door medewerking: zullen de reformwetten, die persoonlijke vrijheid van godsdienst overeenkomstig ieders geweten garandeeren, strikt onderhouden worden. Derhalve zal de constitutioneele regeering ieders leven, eigendom en godsdienstige overtuiging eerbiedigen, zonder andere beperking dan het behoud der openbare orde en de handhaving der instellingen, overeenkomstig met de geldende wetten en de Constitutie van het land."

Dit document was gedateerd 8 Oct. 1915, en elf dagen na de ontvangst ervan erkende de regeering te Washington het Mexicaansche gouvernement.

In het licht daarvan is 't moeilijk in te zien, hoe de regeering der Ver. Staten zich van alle verantwoordelijkheid voor de tegenwoordige toestanden ontslagen acht. Hare houding en handelwijze na de erkenning van Carranza, — die nog geen 2 jaar later de tyrannieke constitutie doordreef, waarop nu de kerkvervolgers in Mexico steunen — heeft Carranza en zijn opvolgers aan de regeering en in de macht gehouden; en die erkenning is verkregen op bepaalde beloften, die niet zijn gehouden: evenmin wat de godsdienstvrijheid als wat de andere belangen, ook van Amerikanen, betreft.

Hoe men de ambtenaren behandelt.

Wederom publiceert de „Osservatore „een artikel over de Katholiekenvervolging in Mexico onder den titel: „Hoe men de regeeringsbeambten behandelt."

Er heeft zich, zoo schrijft het blad, in Mexico een „nationale" vereeniging van openbare beambt[illegible] constitutie" gevormd, met [illegible] de anti-godsdienstige wetten [illegible] regelen der regeering te v[illegible] Tegen deze nieuwe veree[illegible] hebben zich vele katholieke beam[illegible]erd. Zij hebben aan de geeste[illegible] autoriteiten gevraagd, of het [illegible] zulk een vereeniging met [illegible] te steunen.

De kerkelijke autoriteit[illegible] als volgt geantwoord:

„Elke katholieke beambte, ja [illegible] man van eer, zal het onvereenig[illegible] met zijn geweten en overtuiging [illegible]ten, zich aan te sluiten bij oproepen en manifestaties, zelfs wanneer deze openbare uitingen tegen de vrijheid van geweten en denken gericht zijn.

Om nu 'n openbaar schandaal te vermijden, is het den katholieken beambten geoorloofd, op deze manifesten in 't geheel geen antwoord te geven, vooral dan niet, wanneer het om aanvragen gaat, welke niet van het wettelijk gezag uitgaan.

Daarentegen is het den katholieken verboden hun naam onder de manifesten te zetten, want, zouden zij dit doen, dan zouden zij ook uitgenoodigd kunnen worden, aan de vervolging der katholieken deel te nemen.

Zij moeten zich absoluut vrijhouden van een blinde volgzaamheid aan alle voorschriften, die tot schade van den godsdienst zijn uitgevaardigd."

Zoo ongeveer luidde het antwoord der Mexicaansche bisschoppen. Natuurlijk is dit antwoord voor zeer veel katholieken hard, want zij loopen gevaar hun betrekking te verliezen. Maar de bisschoppen mochten toch ook de waarheid niet verzwijgen.

Om dit te begrijpen moet men de voorwaarden, die voor de Nazional Union van beambten gelden, eens wat nauwkeuriger bekijken. Eerstens moet men om lid te worden, oprecht het voornemen koesteren, al zijn openbare en vooral zijn patriottische plichten te vervullen. Men moet daartoe een plechtige belofte afleggen. Het is de eerste en voornaamste taak van alle leden, zoo heet het, met alle kracht de regeeringspolitiek te verdedigen.

Vooral echter mag geen beambte een of ander ambt in een godsdienstige gemeenschap bekleeden. Zou dit toch het geval blijken te zijn, dan moet de betrokken persoon onmiddellijk verwijderd worden.

Ontvangt een staatsbeambte zijn lidmaatschapskaart, dan moet hij het volgend antwoorden: „Als getrouw dienaar der opperste regeering van de republiek, verlang ik haar macht te steunen, en beloof ik dit te doen, binnen het kader der doeleinden die de National Union nastreeft. Daarom beloof ik onvoorwaardelijk trouw aan de regeering en alle door haar uitgevaardigde voorschriften; beloof ik ook, niet tot een of andere religieuse gemeenschap of andere vereeniging van dien aard, welke mij mijn arbeid onmogelijk zou maken, te behooren.

Maar niet genoeg! De arme Mexicaansche beambten moeten ook de volgende vragen beantwoorden, eer zij lid der vereeniging worden:

Tot welken godsdienst behoort U? Hangt u dezen godsdienst ook practisch aan? Aan welke godsdienstoefeningen is u gewoon deel te nemen? Welke godsdienst is naar uw meening de heerschende in Mexico? Gelooft u, dat de meeste staatsburgers die een godsdienst belijden, dien ook beoefenen?

Acht u de politiek der regeering een goede voor de natie? Acht u haar anti-religieus, of anti-clericaal?

Wat denkt u van de geestelijkheid? Wat wilt u doen, teneinde uw belofte trouw te blijven om de republiek te sreunen, met betrekking tot het godsdienstig vraagstuk. Wat hebt u tot nu toe in deze richting gedaan?

Wat denk u van den boycot, dien de katholieken als tegenmaatregel tegen de regeeringsverordeningen op touw hebben gezet?

Tenslotte heet het, dat een beambte, die tot de „ridders van Columbus" behoort, onmiddellijk ontslag moet nemen.

Massa-arrestaties.

Moedige geloofsbelijdenissen.

Uit Mexico komen naar de „Msb." meldt, steeds ernstiger berichten.

In Guadalajara zijn 90 katholieken, bijna alle ridders van Columbus, en een aantal leden der katholieke jeugdvereenigingen, gearresteerd.

Een groot aantal seminaristen had zich, nadat alle seminaries gesloten waren, in een particulier huis gevestigd om hun studies voort te zetten. Zij geloofden niet, daarmee een overtreding te begaan, want bij de Mexicaansche wetgeving is het niet verboden te studeeren.

Het bleek echter, dat zij zich vergist hadden! De studenten werden door spionnen verklikt, de politie drong het huis binnen, waaruit de seminaristen met brutaal geweld, ja met geweerschoten, waarbij eenige hunner zwaar gewond werden, verdreven werden.

Ook de katholieke arbeiders worden streng vervolgd. Zij werden deels vermoord, deels in de gevangenis gezet.

Terwijl weer een aantal brave arbeiders als gewone misdadigers door [illegible]raten van Guadalajara gevoerd [illegible] trad een jongeling, Juan Lopez [illegible] geheeten, naar voren en riep [illegible]beiders toe, in de vervolging [illegible] hun geloof trouw uit te komen. [illegible] was natuurlijk voldoende om de [illegible]en tot een vreeselijke uitbarsting [illegible] woede te brengen, waarbij de [illegible]ftige jongeling ten doode toe [illegible]eld werd.

In Acquascalientes werd een jonge[illegible]an zwaar mishandeld en in de gevangenis geworpen, wijl hij den rozenkrans in zijn ouderlijk huis gebeden had.

In dezelfde stad werden alle seminaristen op barbaarsche wijze verjaagd. Geëscorteerd door brutale soldaten, moesten de jongelieden meer dan 50 kilometer te voet gaan naar Zacatecas, waar zij op een dakkamer acht dagen lang opgesloten werden, eer men hen weer vrijliet.

In San Luigi Potosi hadden zich 40 leden der Derde Orde verzameld, om in een afgelegen particulier huis het feest van den H. Franciscus te vieren. De autoriteiten kwamen dit te weten, lieten alle 40 Tertiarissen arresteeren en in de gevangenis werpen. De gevangenen waren echter allesbehalve droevig gestemd onder deze behandeling, integendeel, zij zongen en baden in de gevangenis nog inniger en vuriger ter eere van hun heiligen Patroon.